

מתחולק הזוועות

מילחמת האזרחים הקודמת, בסוף שנות ה-50.

זוועה בלילה

איש לא ברור מה גרם להתלקחות המילחמה בין שני הפיאודלים - פרנץ ג'יה וג'מיל. לפי גירסה אחת, הרגו אנשי פראנג'יה שני מפקדים של הפלאנגות, ועל כן היתה צורך במעשה התגמול.

מישפחה מרכזית שולטת, וחמולות מסויי מות תומכות בה. אבל היא חרגה ממיסגרת פיאודלית צרה, הפכה למעין מיפלגה. זוהי המיפלגה המארונית הראשית. יש לה צבא פרטי מגוייס, והיא חולשת על ישטחים. קיימת ברית-נרחיית בין הפלאנגות של מישפחת ג'מיל ובין המיפלגה הליברלית הלאומית של מישפחת שמעון. שגם היא אינה אלא תערובת בין גוף פיאודלי מקור מיחמולתי ובין מעין-מיפלגה. גם מיפ לגה זו היא מארונית, ובראשה עומד כמיל שמעון הזקן, מי יהיה נשיא-המדינה ב-

עירה חשובה בצפון לבנון (ווערתה) ו- סביבתה. זהו ממלכה פיאודלית מובהקת, מן הסוג ששלט באירופה בימי הביניים: מושל מקומי ומישפחתו (הפראנג'ים), הר עומדים בראש האוכלוסיה של מחוז, ו- המקיימים צבא פרטי מקומי. הפלאנגות (שמן הערבי: אליכתאב, הגדודים) הן מיפלגה מזויינת בהנהגת מישפחת ג'מיל - האבא, פיאר, הוא הר מנהיג ובנו, באשיר, הוא המפקד של הכוח המזויין. גם בפלאנגות יש יסוד פיאודלי חזק -

פתע פיתאום, שוב התלקח הר משבר.

הצמרת הביטחונית של ישראל התכנסה לשיבות-חירום. מטס של מטוסי-כפיר ישראליים ערך הפגנת-כוח בשמי ביירות, שבר את מחסום-הקול בשאגה רועמת מעל לראשי הנוצרים הגזורים. שוב נשמעו הקולות המזוהרים מפני מוזימה אפלה נגד הנוצרים הנרדפים. הפעם מצד הסורים.

שוב הועיק מישרד ראשי-הממשלה את העולם ("הממשלות והפרלמנטים") נגד רצח העם הנוצרי בלבנון. שוב התייצבה ישראל בראש מסע-צלב מילולי נגד צב- אות האיסלאם.

שוב מלאו כלי-התקשורת של ישראל ציטוטים מרדיו הפלאנגות, סיפורים מפי דוברים נוצריים, דיווחים מפי מפקדים נוצריים, בלי זכר לדיברי הצד השני, חתוך נסיון מודע ומחושב לתת לציבור הישראלי (והעולמי) רק את הצד הנוצרי של התמונה.

התוצאה: דעת-הקהל הישראלית קיבלה מושג מעוות עוד יותר על הנעשה ב- לבנון, במרחק של כמה עשרות קילומטרים מגבול ישראל. דעת-הקהל משפיעה על הממשלה. הממשלה, הגורמת לשיטת-רמח זאת, מושפעת ממנה בהיזון-חוזר, ופועלת על פי הסילופים של עצמה.

הטרנדיה הלבנונית מתקדמת ב- צעד נוסף, וישראל שוקעת בה עוד יותר.

חסכוך משוגעת

פי התמונה המעוותת, המצב ב- לבנון פשוט בהחלט, וכל תינוק יכול להבינו: המוסלמים שוחטים את הנוצרים. הנוצרים הגיבורים מתגוננים מפני המוסלמים. המוסלמים הם סורים ומחבלים. הנוצרים הם לבנונים. ישראל תומכת ב- לבנונים, שהם נוצרים, נגד הסורים וה- "מחבלים", שהם מוסלמים וזרים. מה שקורה עכשיו הוא התקפה נוספת

מאת

אורי אבנרי

של הרעים (הסורים, ה"מחבלים") על הטובים (הנוצרים, הלבנונים). ישראל שר קלת איך להציל את הטובים מידי הרעים, ותוך כדי כך להגן על ביטחונה. למרבה הצער, אין לתמונה זו שום קשר עם המציאות.

הסיבוב האחרון בטרנדיה הלבנונית נר בע ממאורעות הרבה יותר מורכבים, ו- משקף תהליכים הרבה יותר מסובכים. המאורעות העיקריים:

בצפון לבנון פרצה מלחמת אחים מקומית. לא מלחמה בין נוצרים ובין מוסלמים, או בין לבי נונים ופלסטינים, או בין לבנונים וסורים, אלא בין הנוצרים ל- בין עצמם.

הנוצרים בלבנון מפולגים בין עדות שונות (מארונים, קאתולים אחרים, אורתודוכסים, יוונים-קאתולים וכו'), בין מיפ לגות (הפלאנגות, הליברלים-לאומיים, שומרי-הארום וכו'), בין חמולות. זוהי תיסכוכת משוגעת, שרק מומחים מעולים ביותר מתמצאים בה.

המלחמה החדשה בצפון לבנון פרצה בין החמולה של סוליימאן פראנג'יה ובין הפלאנגות. שני הצדדים הם מארונים, והמאבק ביניהם אינו נטווש על שום עניין הי קשור בלאומיות, כמוצא, בדת או בעדה.

פראנג'יה הוא ראש-חמולה, השולטת על

בריחה מהג'יה'ינוס: אשה נוצריה וילדיה בורחים מהעיר הבוערת